

Groep 5 – 6 (8 – 10 jaar)

Huisarrest – De schoolschrijver

Ooit is er een heel beroemd boek geschreven over mensen die net als wij thuis moesten blijven. Dat boek heet *Decamerone*. Om de tijd door te komen gingen personages in dat boek elkaar verhalen vertellen. Schrijvers die veel op scholen vertellen over hun werk, hebben ook zoiets bedacht. Het gaat over kinderen die aan hetzelfde pleintje wonen en elkaar ook verhalen vertellen om de tijd door te komen. Je vindt de verhalen op de site van De Schoolschrijver <https://www.deschoolschrijver.nl/>

Opdracht 1.

Scroll naar beneden, ga er lekker voor zitten en beluister het eerste deel van *Huisarrest*:

De dakloze die de loterij won – Maren Stoffels

https://www.deschoolschrijver.nl/huisarrest?fbclid=IwAR2ECOEwiLOqHA_za4cCS6CteNHEbfkJPk7TwwfF_gWZRRv2TORY_KLIZoA

De schrijfster van dit verhaal, Maren Stoffels, geeft aan het einde nog een boekentip: *Rasmus en de landloper* van Astrid Lindgren (je weet wel: van *Pippi Langkous*). Dit e-book kun je gratis lezen in de OnlineBibliotheek als je dat leuk vindt. De volgende thuisopdracht gaat over *Rasmus en de landloper*. Dan krijg je ook de tekst bij de opdracht.

***Gratis gebruik maken van de OnlineBibliotheek? Zo doe je dat! (laat iemand je helpen!)**

1. Neem je pasje en controleer dan via onderstaande link of je nog kunt inloggen op de website van Bibliotheek aan den IJssel.

<https://probiblio2.hostedwise.nl/cgi-bin/bx.pl?vestnr=6013&var=portal&event=private>

- **Lukt dit niet**, klik dan op wachtwoord vergeten om een nieuw wachtwoord aan te maken. Het e-mailadres dat je ooit hebt opgegeven krijgt dan een link om een nieuw wachtwoord aan te maken. Krijg je geen mail, dan klopt dit e-mailadres waarschijnlijk niet meer. Stuur dan een mailtje met je naam, pasnummer en geboortedatum en postcode/huisnummer naar inlichtingen@bibliotheekaandenijssel.nl met het juiste mailadres. Wij zullen dan zo snel mogelijk je mailadres veranderen, zodat je een nieuw wachtwoord kunt aanmaken.

- **Wel een mail ontvangen?** Dan kan je dus nu inloggen op de website van Bibliotheek aan den IJssel. De inlog vind je bij 'Mijn Menu'.

2. Vervolgens moet je je pas registreren bij www.onlinebibliotheek.nl Klik op registreren en volg het registratieproces. Op de registratiepagina staat precies beschreven hoe dit moet.

3. Aan de slag. Je kunt nu boeken toevoegen aan je boekenplank en lezen via een app op je telefoon, tablet of op de computer. De app heet e-books en het logo ziet er zo uit: Je logt dan in met de gegevens die je zojuist hebt aangemaakt bij de OnlineBibliotheek.

Groep 5 – 6 (8 – 10 jaar)

Rasmus en de landloper – Astrid Lindgren

Na het eerste deel van *Huisarrest* tipte schrijfster Maren Stoffels het boek *Rasmus en de landloper* van Astrid Lindgren (je weet wel van *Pippi Langkous*).

Huisarrest, *De dakloze die de loterij won* nog een keer kijken? <https://www.youtube.com/watch?v=0lkHcsfz31o>

Rasmus en de landloper

Rasmus woont in een kindertehuis en hoopt dat hij op een dag geadopteerd zal worden. Maar dat gebeurt nooit en dus besluit hij om zelf maar ouders te gaan zoeken. Hij loopt weg uit het tehuis. Al snel ontmoet hij Oskar, een landloper, en samen met hem trekt Rasmus verder. Ze beleven veel grappige en spannende avonturen en eigenlijk zou Rasmus wel heel graag voor altijd bij Oskar willen blijven.

In dit filmpje lees ik de eerste paar bladzijden van het boek voor.
<https://www.youtube.com/watch?v=HqxKcb7YofE&feature=youtu.be> Ik weet dan nog niet zo veel van Rasmus, maar ik ontdek al wel een paar dingen over hem. Daar vertel ik ook over in het filmpje. Ik vertel ook mijn opdracht voor jou in het filmpje. Die opdracht kun je hieronder maken.

Wat ik te weten ben gekomen over juffrouw Haviks

En? Past de tekening wel of niet bij wat je over haar hebt gelezen? Waaraan zie je dat het best?

Zin om het boek helemaal te lezen of te laten voorlezen? (Ook leuk!) Als je lid bent van de bibliotheek kan dat. Je kunt het vinden in de OnlineBibliotheek.

Gratis gebruik maken van de OnlineBibliotheek? Zo doe je dat: (laat iemand je helpen!)

1. Neem je pasje en controleer dan via onderstaande link of je nog kunt inloggen op de website van Bibliotheek aan den IJssel.

<https://probiblio2.hostedwise.nl/cgi-bin/bx.pl?vestnr=6013&var=portal&event=private>

- **Lukt dit niet**, klik dan op wachtwoord vergeten om een nieuw wachtwoord aan te maken. Het e-mailadres dat je ooit hebt opgegeven krijgt dan een link om een nieuw wachtwoord aan te maken. Krijg je geen mail, dan klopt dit e-mailadres waarschijnlijk niet meer. Stuur dan een mailtje met je naam, pasnummer en geboortedatum en postcode/huisnummer naar inlichtingen@bibliotheekaandenijssel.nl met het juiste mailadres. Wij zullen dan zo snel mogelijk je mailadres veranderen, zodat je een nieuw wachtwoord kunt aanmaken.
- **Wel een mail ontvangen?** Dan kan je dus nu inloggen op de website van Bibliotheek aan den IJssel. De inlog vind je bij 'Mijn Menu'.

2. Vervolgens moet je je pas registreren bij www.onlinebibliotheek.nl Klik op registreren en volg het registratieproces. Op de registratiepagina staat precies beschreven hoe dit moet.

3. Aan de slag. Je kunt nu boeken toevoegen aan je boekenplank en lezen via een app op je telefoon, tablet of op de computer. De app heet e-books en het logo ziet er zo uit: Je logt dan in met de gegevens die je zojuist hebt aangemaakt bij de OnlineBibliotheek.

I

Rasmus zat op zijn vertrouwde plekje boven in de lindeboom en dacht aan dingen die er niet moesten zijn. In de eerste plaats aardappels! Behalve natuurlijk als ze gekookt waren en je er 's zondags jus overheen kreeg. Maar zolang ze op het aardappellandje groeiden en aangeard moesten worden, zouden ze er niet moeten zijn. Juffrouw Haviks moest ook maar afgeschaft worden. Want die zei soms zomaar: 'Morgen gaan we de hele dag aardappels aanaarden.'

'We gaan aardappels aanaarden,' zei ze, maar dat betekende echt niet dat juffrouw Haviks van plan was te helpen. O nee. Rasmus, Gunnar, Grote Peter en de andere jongens moesten de hele zomerdag in de hitte op het aardappellandje zwoegen. En de kinderen uit het dorp voorbij zien komen op weg naar de zwemplek in de rivier! Die verwaande dorpskinderen moesten er trouwens ook maar niet zijn!

Rasmus probeerde te bedenken of er nog meer was dat weg moest. Maar hij werd gestoord doordat iemand hem van beneden zachtjes toeriep: 'Rasmus! Verstop je! De Havik komt eraan!'

Gunnar stak een waarschuwende kop om de deur van de houtschuur en Rasmus glipte weg van zijn lievelingsplekje. En toen juffrouw Haviks een ogenblik later voor de houtschuur stond, was er tussen de groene takken van de lindeboom geen Rasmus te zien. Dat was maar goed ook, want juffrouw Haviks wilde niet dat jongens als vogeltjes boven in bomen zaten wanneer er nuttig werk te doen was.

‘Alleen dennenblokken, Gunnar!’

Juffrouw Haviks liet haar strenge ogen onderzoekend over de houtblokken gaan die Gunnar in de mand had gestapeld.

‘Ja, juffrouw Haviks,’ zei Gunnar met de stem waarmee je juffrouw Haviks hoorde te antwoorden. Die speciale kindertehuisstem die je altijd gebruikte als je iets tegen de directrice zei en tegen de dominee, wanneer die op inspectie kwam en vroeg of je het niet fijn vond de tuin zo mooi te maken. En tegen de ouders van een van de dorpskinderen als die kwamen vragen waarom je hun zoontje een oplawaai had gegeven, terwijl die jongen jou op het schoolplein voor ‘weeshuisjoch’ had uitgemaakt. Dan klonk je stem precies zo mak en onderdanig, want je had allang begrepen dat juffrouw Haviks en de dominee en al die anderen dat verwachtten.

‘Weet jij waar Rasmus is?’ vroeg juffrouw Haviks.

Angstig drukte Rasmus zich nog dichter tegen de tak waaraan hij hing, en hij hoopte vurig dat juffrouw Haviks weg zou gaan. Veel langer kon hij zo niet blijven hangen, hij behoefde maar een heel klein beetje kracht uit zijn armen te verliezen of hij zou langzaam omlaag zakken en net in het blikveld van juffrouw Haviks terechtkomen. De blauwgestreepte kiel die hij aanhad, die fel gekleurde kindertehuis Kiel, was ook al van verre te zien. Vogels in bomen kun je moeilijk ontdekken, want God heeft ze een schutkleur gegeven, zei de juf op school. Maar aan jongens uit een kindertehuis had God geen schutkleur gegeven, en daarom wenste Rasmus nu nog maar één ding: dat juffrouw Haviks zou verdwijnen voordat hij het moest opgeven.

Het was nog maar pasgeleden dat juffrouw Haviks op hem gemopperd had omdat hij zich veel viezer maakte dan alle andere kinderen in het kindertehuis, en daar moest hij nu weer aan denken. Wacht maar, de volgende keer dat ze het zei zou hij antwoorden: 'Ik ben bezig een schutkleur aan te schaffen.'

Dat zou hij natuurlijk alleen stilletjes in zichzelf zeggen, en niet hardop zodat de Havik het kon horen, en zeker niet pal in haar gezicht. Want ze had van die strenge ogen, en haar mond was zo streng en samengeknepen, en ze had soms ook nog een strenge

rimpel in haar voorhoofd. Gunnar beweerde dat zelfs haar neus er streng uitzag. Maar dat vond Rasmus niet. Rasmus vond dat De Havik best een mooie neus had.

Maar nu hij daar met bijna lamme armen aan die tak hing, kon hij weinig goeds over haar bedenken. En Gunnar, die onder de ogen van juffrouw Haviks gedwee blok na blok in de houtmand stapelde, durfde niet eens omhoog naar haar neus te kijken, of die nu streng was of niet. Hij zag van haar alleen een stukje gesteven schort.

‘Weet jij waar Rasmus is?’ vroeg juffrouw Haviks nu nog eens ongeduldig, omdat ze op haar eerste vraag geen antwoord had gekregen.

‘Ik zag hem daarnet bij het kippenhok,’ antwoordde Gunnar.

